



Рождество на пресвета Богородица



Рождество Богородично е един от най-големите празници на Православната църква

Божият промисъл подготвил постепенно появяването на св. Дева Мария. В дълга редица поколения благородството се издигало непрекъснато, човешката природа ставала по-съвършена, докато най-последе благословената двойка – Йоаким и Ана – се явила като благодатна почва, на която могла да поникне такава чудна издънка – пресвета Богородица.

На три дни път от Йерусалим се намирал малкият градец Назарет. Там живели праведните Йоаким и Ана, които светата Църква нарича "богоотци".

Йоаким произхождал от Давидовия род, а света Ана – от рода на Аарон. Били много щедри,

милосърдни. За себе си изразходвали само една трета от доходите си. Другата трета жертвали за храма, а последната трета раздавали на бедните.

Всекидневна скръб помрачавала живота на тези добри хора: нямали деца. У израилтяните това се считало за голямо нещастие, понеже бездетните родители се лишавали от надеждата да имат за свой потомък очаквания Месия.

На един от големите празници Йоаким дошъл със свои роднини в Йерусалимския храм. Искал да принесе жертва на Бога. Храмът бил препълнен с народ. Застанал Йоаким пред първосвещеника и му открил желанието си. Първосвещеникът започнал да го укорява, че заради греховете му Бог не го благословил с деца. При това положение той не бил достоен да принася жертва.

Йоаким се натъжил дълбоко. Излязъл от храма, като се утешавал с мисълта за безбройните милости на Бога към израилския народ.

По някое време скръбта му обаче станала толкова голяма, че не пожелал да се върне в къщи. Отишъл в пустинята, където пасяло стадото му. Там прекарал той в молитва и строг пост 40 дни. Молел се усърдно Бог да се смили над него, да извърши чудо – да стане и той баща, както някога Авраам станал баща в дълбоки старини.

Вестта за тревогата на Йоаким в Йерусалим стигнала в Назарет до Ана. Тя затыгувала дори повече от мъжа си. Считала себе си за причина за бездетството им. И като мъжа си почнала също тъй горещо да се моли на Бога да я облагодетелства с рожба.

Веднъж, като работела в домашната си градина, видяла сред клоните на едно лаврово дърво гнездо с малки птиченца. Гледката на това щастливо гнездо я хвърлила в още по-голяма скръб.

- Само аз, Господи – казала тя със сълзи на очи, - съм мъртва и безжизнена. Цялата природа те прославя със своите плодове. Всички се радват на свои деца. Само аз съм бездетна като безводна пустиня... Господи, Господи! Ти си дарил на Сарра в старините ѝ син. Чуй и мене. И аз ще Ти принеса роденото от мене в дар, за да бъде благословено в него Твоето милосърдие!

Ана вложила цялата си душа в тая молитва.

И ето – ангел Господен застанал пред нея и ѝ казал:

- Ано, Ано, твоята молитва е чула. Твоите вопли преминаха облаците. Твоите сълзи капнаха пред Господа. Ти ще родиш благословена дъщеря, заради която ще бъдат благословени всички земни родове. Чрез нея ще бъде дадено спасение на целия свят. Ще я наречеш Мария.

Ана веднага дала обещание, че ако роди дете, ще го даде в служба на Бога.

Преди да сподели своята радост с мъжа си, тя отишла в Йерусалимския храм, за да благодари на Бога и там да повтори своето обещание.

В това време ангелът Господен се явил и на Йоаким в пустинята и му казал:

- Бог чу твоята молитва. Жена ти Ана ще роди дъщеря, която ще бъде ваша обща радост. За да се увериш в моите думи, иди в Йерусалим. Там при златните врата ще намериш жена си, на която вече е възвестена тази радост.

Щастливите съпрузи се срещнали в Йерусалим. Разплакали се взаимно за явяването на ангела и принесли заедно жертва в храма.

На 9 декември светата Православна църква чества празника Зачатие на света Ана. Това е денят, в която света Дева Мария се заченала в утробата ѝ. Девет месеца след това – на 8 септември – пречистата Дева се родила на света.

Като навършила три години, малката Мария, бъдещата пресвета Майка на Божия Син, Господ Исус Христос, била заведена в Йерусалимския храм. Тъй родителите ѝ изпълнили обещанието си: предали своята единствена рожба в служба на Бога.

В това време при храма живеели в отделни малки килии мъже, жени, девиси, които посветили себе си изцяло на Бога и тъй водели чист,

благочестив живот. Те били предобрази на бъдещите християнски монаси и монахини.

В тържествено шествие Ана се приближила с детето към храма. В ръцете на девойките, които придружавали Мария, както и в ръцете на другите присъстващи, горели свещи.

За да посрещнат Йоаким и Ана, с пение излезли из храма свещеници, начело с първосвещеника.

Ана поставила отроковицата Мария на първото стъпало на храма, който имал 15 високи стъпала. И станало голямо знамение. От никого не водена, от никого не покрепяна, Дева Мария изкачила леко и право всички стъпала. Почуда се изписала по лицата на всички присъстващи.

Малката Мария била оставена, като другите девиси, да живее при храма. Тъй се лишила тя от родителите си, предадена изцяло на Бога.

Починал баща ѝ Йоаким на 80-годишна възраст. Като останала сама, света Ана се преселила от Назарет в Йерусалим. Сдобила се с жилище близо до дъщеря си. Молела се постоянно в храма до своята смърт.

Така в нежна възраст била обречена да изпита скръбно сиротство тази, която впоследствие с блажена радост приела върху себе си дълга да лекува сиротството на всички самотни, изоставени хора, да стане Майка Утешителка и Застъпница на всички сирачета.

На всяко богослужение се прославя пресвета Дева Мария, която се удостоила да бъде майка на нашия Спасител Господ Исус Христос. Споменават се с благословение и нейните родители Йоаким и Ана като богоотци, като праотци на Бога, явил се в човешка плът за спасението на цялото човечество.

А на празника Рождество Богородично се пее следната песен:

"Рождението ти, Богородице Дево, донесе радост на цялата вселена, защото из тебе изгря Слънцето на правдата – Христос, нашия Бог, Който развърза клетвата, даде благословение и, като унищожи смъртта, дари ни вечен живот."

ДА ПОМОГНЕМ НА МЛАДИТЕ ДА ПОСЛЕДВАТ ПРИЗВАНИЕТО СИ



Всеки човек има своето призвание. Добрият Бог е сътворил човека свободен. Тъй като Бог е благороден, зачита и уважава свободата на човека и оставя всекиго свободно да избере пътя, който му е по сърце. Не поставя всички в една редица с войнишка дисциплина. Затова нека и младите оставят себе си свободни в духовната атмосфера на Божията свобода. Не им е от полза да сравняват какъв живот е избрал или ще избере този или онзи. По този въпрос не бива да се влияят от никого.

От своя страна родителите, духовните наставници и учителите трябва да помагат на младите да избират онзи начин на живот, който е по силите им, и да следват истинското си призвание, но без да влияят в избора им или да потискат призванието им. Решението за живота, който ще водят, трябва да е лично тяхно. Всички останали можем да изразяваме само прости мнения и единственото право, което имаме, е да помагаме на душите да намерят своя път.

Понякога, когато събеседвам с младежи, които се тревожат по този въпрос, въпреки че виждам накъде клони везната, не им го казвам, за да не им повлияя. Онова, което единствено се опитвам да направя, е да им помогна колкото мога, да намерят правилния път и да постигнат вътрешен мир; да премахна всичко вредно от това, което им харесва, за да остане само доброто и святото, тъй че и в този живот да живеят радостно, близо до Бога, и в другия живот още по-радостно. Откровено ви казвам, който и жизнен път да поеме някой младеж, когото познавам, ще се радвам и винаги ще имам еднаква загриженост за спасението на душата му, стига да е близо до Христа, в нашата Цър-

ква. Ще се чувствам негов брат, защото той ще бъде чедо на нашата майка, Църквата.

Разбира се, особено се радвам за младите хора, които избират монашеския живот, защото наистина е мъдър онзи, който следва ангелското житие, понеже избягва дяволската кука, на която за стръв е закачен светът. Обаче не можеш да поставиш всички хора в един калъп. Христос също не е постановил монашеството със заповед (въпреки че това е пътят на съвършенството), защото не е искал да наложи върху всички тежък товар. Затова, когато онзи младеж Го попитал как да се спаси (виж Мат. 19:16; Марк. 10:17, Лука. 18:18), Христос му отговорил: “опази заповедите” (Мат. 19:17). И когато момъкът казал, че ги е опазил (Мат. 19:20) и попитал: “какво още ми не достига?” (Мат. 19:20), Христос му казал: “едно ти не достига; ако искаш да бъдеш съвършен, иди, продай имота си, и раздай на сиромаси, па дойди и върви след Мене” (Марк. 10:21; виж и Мат. 19:21 и Лука. 18:22). Тоест, когато Христос намирал някой любочестен човек, тогава му говорел за съвършенството. Не сложил хомот върху целия свят. Нито пък проповядвал монашеството, защото би запалил хората и може би мнозина неразумно биха прибягвали към монашеския живот, а това би причинило вреда. Той само пуснал искрата, а когато дошло подходящото време, монашеството се появило.

Така и ние нямаме право да насилваме никого ако сами поискат, нека насилват себе си. Имаме право да насилваме само себе си, и то с разсъждение (под “насилие над себе си” Старецът разбира усилията, които всеки от нас трябва да полага, за да изпълнява евангелските заповеди. И това насилие е безразсъдно, когато се извършва поради нечисти в духовно отношение подбуди тщеславие, егоизъм, честолубие и т. н., защото тогава надвишаваме собствените си сили и тъй като не получаваме Божията помощ и подкрепа, стигаме до духовни падения б. пр.). Аз досега на никой млад човек не съм казал нито да се ожени, нито да стане монах. Ако някой ме попита, отговарям му: “Прави това, което ти харесва и ти носи покой, стига да си близо до Христа”. И ако ми каже, че в света

не намира утеха и покой, тогава му говоря за монашеството, за да му помогна да намери своя път.

Автор: Старец Паисий Светогорец

Източник: "За семейния живот", Слова, том 4
<http://www.pravmladeji.org/node/1291>

ЕНОРИЙСКИ ЖИВОТ

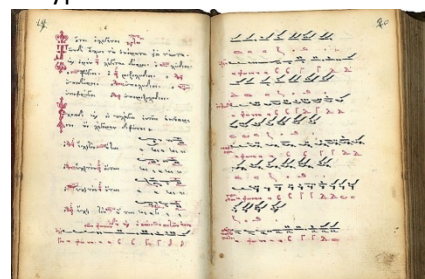
На **3 юни** – Задущница. Помен в памет на починалите ни близки бе отслужен на гробищата сутринта и в храма от 13.30. Заедно се помолихме за упокоя на нашите братя и сестри.

На **4 юни** – Петдесетница, бе отслужена Св. Литургия. Село Константиново, Варненска област отбеляза своя празник с празнична Св. Литургия, отслужена от протиерей Ясен Кирчев

На **5 юни** – Св. Дух своя празник отбелязоха жителите на кв. Галата с водосвет и освещаване на дарове

На **29 юни** – Св. Първовърховни апли Петър и Павел. Тази година петровите пости бяха по-дълги, но заедно заговорихме на 11-ти, постихме и се причастихме на празника след Св. Литургия.

През юни месец стартира **курс по източно църковно пеене в енорията** към храм "Св. цар Борис" с **ръководител Мартин Димитров**. Заниманията се провеждат в неделното училище всяка събота от 10:30 до 12:30. Желаетелите могат да се запишат на тел. 0898621818



През **юли месец** продължихме с ремонтите в храма.

Благодарение и на вашите пожертвования успяхме да ремонтираме покрива, освежихме фасадата на сградата, беше изградено *помещение за палене на свеци*, а *притворът на храма бе основно преустроен*. С помощта на дарители, чиито имена се поменават на всяка св. Литургия, Таня Цанева и Васил Пенчев възстановиха *стенописите на северната стена*. Отново със средства от дарения бяха изработени две проскинетарии и се изрисуваха иконите на Св. Цар Борис и Св. Йоан Рилски, които ще бъдат поставени в притвора на храма. Бог да Ви благослови!



Наши енорияши взеха участие в „Православен поход, по стъпките на Св. Йоан Рилски“ от **1ви до 5ти август**. Въоръжени с кръст, икона на Рилския светец, хоругви и пеейки тропара на св. Йоан, петдесетина християни с вяра и твърда решимост тръгват по пътя на мощите на св. Йоан Рилски. Те прекосяват билото на три планини - Витоша, Верила и Рила, за да достигнат до Рилската св. обител, където се покоят мощите на Рилския Чудотворец.

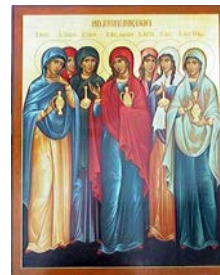
На **15 август** отбелязохме Успение на Пресвета Богородица с тържествена света литургия. Имен ден празнувах много от нашите сестри в енорията. Бъдете здрави и благословени!

СЕСТРИНСТВО „СВ. ЖЕНИ МИРОНОСЦИ“ ПРИ ХРАМ „СВ. ЦАР БОРИС“

На 30 юли след Св. литургия в неделното училище се проведе среща на жените от православно сестринство към храма. Събирането е извън регулярните сбирки на сестринството, които се провеждат веднъж месечно (всяка втора събота на месеца). Идеята за тази среща се пород

от желанието ни да бъдем заедно. В забързаното ежедневие често ни остава съвсем малко време за себе си. Работа, домакински задължения, грижи около децата, ангажименти към родители и близки, все няма време за така приятните и задушежни срещи и разговори с приятелки, на

които се споделят толкова неща, от трудности с децата до кулинарни рецепти. Слава Богу на срещата в събота се събрахме доста жени, отсъстваха само... най-заетите! Всяка от нас донесе домашно приготвена гозба, от които си проличаха кулинарните способности на майсторките. Отец Ясен отслужи благодарствен молебен. След това обсъдихме рецептите, заговяхме (макар и един ден по-рано) и добре си поговорихме. Разбира се свършихме и малко работа, направихме отчет на свършената работа по дейности: посещенията в звено Майка и бебе, подготовка на Молитвеник за болящи за печат, посещенията в Онкоболницата, събиране, сортиране и съхранение на използвани дрехи. Обсъдихме графика за срещите през новата година и разказахме на новите сестри какво точно правим в сестринството, за да може всяка да намери своето място, според дарбата, която Господ им е дал.



Следващата среща на православно християнско сестринство „Св. жени мироносици“ е на 9ти септември (събота).

Каним всички жени от енорията!

„защото, дето са двама или трима събрани в Мое име, там съм Аз посред тях.“

(Мат. 18:20)

автор: Добринка Неделчева

НЕДЕЛНО УЧИЛИЩЕ

ЗАПОЧНА ЗАПИСВАНЕТО ЗА НОВАТА (2017-2018) УЧЕБНА ГОДИНА.



Приканваме всички родители, които желаят децата им да посещават занятията в

неделното училище, да ги запишат до 15-ти септември.

Записването може да направите при учителките: Добринка Неделчева-тел: 0896 346034, Деница Бинева-тел: 0898401340, Гергана Кънчева- тел: 0877454286.

В неделното училище децата са разделени по възрасти: I група– от 4г. до 6г. и II група- от 7 г. до 12 г. Занятията се провеждат всяка неделя, след Св. литургия.

УЧАСТИЕ В ЗАНЯТИЯТА ЩЕ ВЗИМАТ САМО ЗАПИСАНИ ДЕЦА.

Откриване на учебната година ще направим на 1ви октомври- Покров на Пресвета Богородица



Сдружение „Отвори очи“

И тази година през месец юли момчетата от Сдружение „Отвори очи“ се включиха в Панаира на занаятите. За 21-ви път Варна е домакин на най-голямото изложение за изкуства и занаяти в България – Международния панаир на занаятите и изкуствата “Булгарика”.

В края на месец септември центъра ще вземе участие за в семинар под наслов „Православните семейни ценности срещу агресията“. Това е трето издание на семинара. Дейностите по кампанията се финансират в съответствие със Споразумение за сътрудничество между Варненска и Великопреславска Св.Митрополия и Община Варна, чрез сключване на договор между

Общината и сдружение „Отвори очи“ на два трансфера. Предходните години момчетата също

взеха участие дискусиите свързани с наркотиците и алкохола.

Седмица на православната книга - Църквата и младите (4 - 10 септември 2017 г.)

За поредна година Варненска и Великопреславска Св. Митрополия заедно с Община Варна, организират Седмица на православната книга. Програмата за събитието можете да намерите в интернет на адрес: <http://arhangel.bg>.

Радостни сме да Ви съобщим, че на 9^{ти} септември в представянето на нови книги на Синодално издателство от 18.00 часа, ще бъде представен и „Молитвеник за болящи“ съставител: ПХС „Св. жени Мироносици“ при храм „Св. цар Борис-Михаил“, Варна

СИЛАТА НА МОЛИТВАТА

Разказ от монахиня Валентина Друмева

Децата много обичат разходките. Те винаги са готови за това приятно развлечение. И малкият Виктор се радваше, когато дядо му го хванеше за ръка и тръгнаха. Той питаше за всичко, каквото видеше, и получаваше поучителни отговори. Например, когато срещнат бедно дете, дядо му го учеше да бъде милостив към него и Виктор веднага отделяше от закуската си и му даваше. А когато срещнаха непослушно дете, което силно вика по улиците или грубо се отнася с другарчетата си, дядо му не пропускаше да поучи любимото си внуче да не подражава на такива немирници.

В неделен и празничен ден го водеше и на църква. С детския си ум Виктор не можеше да разбере всичко и все питаше.

- Дядо, искам да видя Бога. Може ли? – употреби учтивата форма като възпитано дете.

- Не може, детето ми. Бог не е човек като нас, за да Го срещаме и разговаряме с Него.

Виктор се позамисли, а дядо му добави:

- Ако Бог беше човек като нас, как щеше да помага на всички хора по света. А всеки миг толкова много хора търсят Неговата помощ и закрила! Той е Дух и всеки миг присъства навсякъде и помага на всички - каза дядо му, а в ума на Виктор възникна нов въпрос.

- Дядо, аз чух как в църквата много често се пее „Господи, помилвай!“. Как ще стане това? Нали Бог трябва да има ръце, за да ни помилва!

- Милувката на Бога е духовна и тя е много сладка. Когато татко ти те помилва, нали изпитваш радост. А сега, като излязохме от църквата, ти какво изпитваш?

- Усещам, че ми е много леко на душата и съм готов да правя само добро.

- Това значи, че Бог по невидим начин е помилвал душата ти.

Като порасна, Виктор започна сам да си отговаря на тези много трудни въпроси. Той разбра, че Бог може да се види само с очите на вярата, а душата се докосва до Него чрез молитвата. И той свикна да се моли всеки ден.

Порасна, получи високо образование и стана аптекар. Реши да работи в нощна аптека, за да помага на тежко болни, които се нуждаят незабавно от лекарства. Вечер, когато оставаше съм в аптеката, се молеше горещо. Целият град спеше и там беше много тихо. Понякога цялата нощ никой не идваше за услуга.

Една нощ позадряма. Стресна се, когато силно се почука на вратата. Много се изненада, като видя пред себе си едно разтревожено дете.

- Дайте ми по-бързо лекарството – помоли задъхано то и подаде рецептата. – Мама е много болна. Трябва да се спаси веднага!

- Веднага, добро дете – отвърна аптекарят и му подаде лекарството.

Детето веднага побягна навън. Като се скри в мрака на нощта, Виктор разбра, че е направил голяма грешка. Вместо исканото лекарство е дал друго, което би могло да се окаже смъртоносно. В първия момент се ужаси. Стореното не можеше да се поправи, понеже не познаваше детето. Единствено можеше да му помогне всемогъщият Бог. С непоклатима вяра той моментално падна на колена пред иконата и започна да се моли през сълзи:

- Господи, за Тебе всичко е възможно. Помилвай болната майка. Съжали доброто дете. Прости ми! Помогни ...

Не довършил още молитвата, на вратата се показва пак същото дете разплакано.

- Господине, като тичах, по-бързо да стигна, аз се препънах, паднах и шишенцето с лекарство се счупи. Какво да правя?

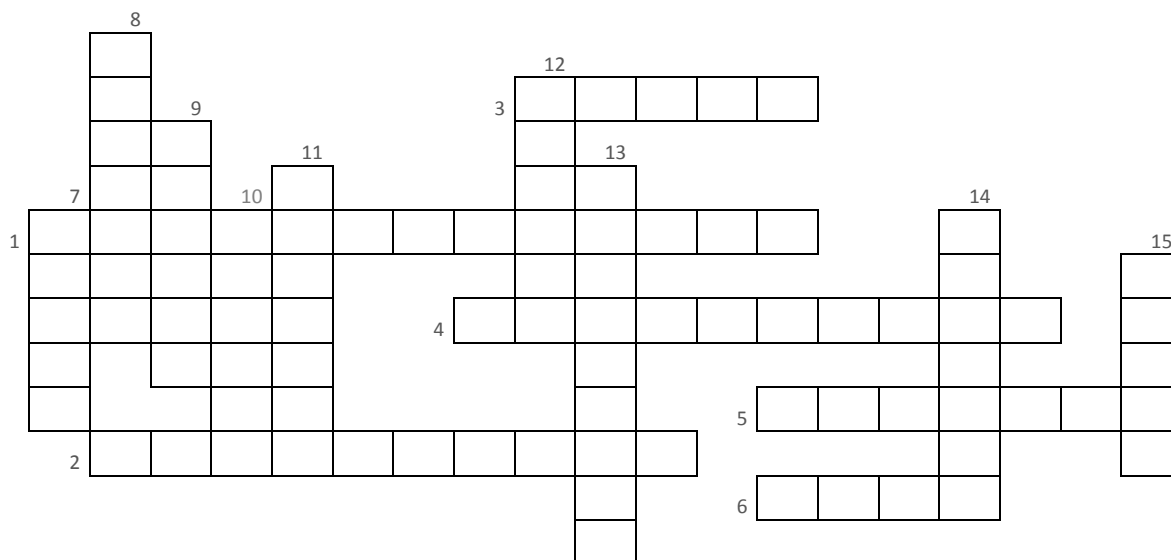
- Слава Тебе Боже! – каза аптекарят с дълбока облекчителна въздишка и му подаде шишенце с необходимото лекарство.

Като изпрати детето, той пак падна на колене и горещо благодари на Бога. Вече не заспа до сутринта. Остана в размисъл.

Спомни си как като дете искаше да види Бога и Той да го помилва. Сега знаеше вече, че Бог милва и утешава всеки, който търси Неговата закрила чрез молитвата.

А молитвата е велика сила! Чрез нея се осъществява тайнствена връзка на душата с Бога, Който е могъщ. Затова се изисква вяра без съмнение! Аптекарят притежаваше такава вяра и чудото стана.

ЗА ОТМОРА



1. Поставка за поклонение на голяма икона (аналой).
2. Светец, чиято памет почитаме на 10-ти февруари. На този ден във всички православни храмове се освещава мед.
3. Малък манастир разположен в населено място, който е клон от друг по-голям манастир или жилище за монаси.
4. Наименование, с което се нарича съпругата на свещеник; попадия.
5. Мястото на разпятието на Иисус Христос. Буквално „лобно място“.
6. Името на майката на Св. Богородица.
7. Църковен певец.
8. Светец, чиято памет почитаме на 27-ми август. На него се молят и вярващи, които търсят най-подходящия партньор в живота.

9. Човек занимаващ се академично с Богословие; Богослов.
10. Част от богослужебните одежди; дълга, права дреха подобна на риза с отвор за главата и две цепки на хълбоците.
11. Родното място на Св. Иван Рилски Чудотворец.
12. Наставник, възпитател, съветник.
13. Манастирска кухня, където се приготвя храната.
14. Църковно знаме, с което се водят шествията при различни поводи.
15. Старобългарско наименование за фискалните чиновници в Римската империя; бирник; термин употребяван и в Библейски контекст.

автор: Лидия Балудова

Отговори на кръстословицата от брой 21

1. Възнесение; 2. Олтар; 3. Върба; 4. Солун; 5. Опело; 6. Рибар; 7. Послушник; 8. Орел; 9. Послание; 10. Епитрахил; 11. Изповедник; 12. Елеосвещение; 13. Обет; 14. Дърворезба

Енорийски лист „С нами Бог“ се издава с благословението на Варненски и Великопреславски митрополит Йоан.

Внимание! Вестникът съдържа текстове от Священото Писание и икони. Не го използвайте за домакински и други нужди!

Адрес на храм „Св. Цар Борис“

Гр. Варна, кв. Аспарухово, ул. „Места“ 38 А

<http://sveticarboris.net//>

Свещеници в храм „Св. Цар Борис“

ставрофорен свещеноиконом Добромир Георгиев

0899 050060

протойерей Георги Фотакиев **0898 470439**

протойерей Ясен Керчев **0896 778675**

ГРАФИК НА СЛУЖБИТЕ

Делничен ден:

8:00 - Утрень

8:30 - св. Божествена Литургия

Събота:

8:00 - Утрень

8:30 - св. Божествена Литургия

16:00/17:00 (според часовото време) - Възкресна Вечерня с Акатисти към чудотворните икони на Света

Богородица - "Неопиваща Чаша", "Всецарица" и "Възпитание"

Неделя:

7:45 - Възкресна Утрень

9:00 - св. Божествена Възкресна Литургия

Забележка. В навечерието на голям празник се отслужва празнична вечерня на предния ден от 16.00/17.00 ч. (според часовото време)

На всяко 1-во число от съответния месец се отслужва водосвет в храма.

Веднъж в месеца се провежда духовно последование с четене на св. Киприянови молитви, маслосвет и водосвет срещу магии и различни демонични влияния.

Повече информация за последованията можете да получите на място от свещопродавците.

